

IMPRESII

Ceea ce se întâmplă cu jurizarea la anumite concursuri de epigramă este din ce în ce mai straniu, devenind tot mai greu de înțeles. Nu pricep (și nu sunt singurul), fără a fi un cârcotaș, cum pot fi premiate lucrări care nu respectă tema dată – sau, în cel mai bun caz, respectiva temă se regăsește doar în titlu - ceea ce este absolut incorect, ori lucrări de ale căror poante se amuză numai autorii. Nu pricep, de asemenea, de ce unii „jurați” își permit să creeze criterii proprii de evaluare a lucrărilor, altele decât cele stipulate în regulament, cu tupeu și chiar cu impertinență aș putea spune. Nu-i pot înțelege nici pe cei care, la absolut toate „chestiile” publicate pe facebook, imediat după anunțarea clasamentelor, se reped - cu o grabă demnă de o cauză mai bună - să dea like-uri și aprecieri de genul: „excelente!”, „foarte inspirate!”, „bravo, maestre!”, „felicități!” etc, deși respectivele „chestii” fie nu respectă tema impusă, fie sunt - de foarte multe ori - slăbuțe spre slabe, fiind lipsite de ingredientele de bază proprii oricărei...bucătării care se respectă: sarea și piperul!

Ne amăgim și obișnuim să ne „furăm căciula” unii altora, ezitând să spunem lucrurilor pe nume (gen „împăratul e dezbrăcat!”), contribuind astfel la promovarea imposturii și a nonvalorii. Există epigramaști foarte talentați, dar aceștia nu trebuie premiați și atunci când scriu mai slab, numai pentru că numele lor dă bine sau pe alte considerente care nu țin de valoarea materialelor trimise. Mulți au fost „umflați” astfel! Nici măcar marii maestri nu pot scrie perfect mereu, deși unii afișează pretenții - de multe ori nejustificate - la absolut toate concursurile la care iau parte.

Sunt participanți ce - aici vorbesc în deplină cunoștință de cauză - încearcă să influențeze organizatorii și chiar „jurații” prin apeluri telefonice aparent nevinovate. Am fost și eu sunat și întrebat...de sănătate în cadrul unor astfel de inițiative pe care eu le numesc ironic „apeluri anuale”!

Din altă categorie fac parte cei care se autoinvită, se autopropun, să juriizeze la diferite festivaluri de gen, dând dovadă de un tupeu inimaginabil și - culmea - având, uneori, chiar câștig de cauză. Nu mai vorbesc despre acele CAR-uri construite pe principiul „îți dau ție” — „îmi dai mie” și nici despre acei „organizatori” care spun „noi dăm banii, noi premiem pe cine vrem”. Pe aceștia din urmă i-aș întreba doar ce bani dau ei, dacă îi aduc de-acasă sau sunt, cumva, obținuți din sponsorizări - fie din partea anumitor UAT-uri, fie din partea unor instituții sau persoane private - caz în care cam cade treaba cu „facem ce vor mușchii noștri”.

Cele enumerate mai sus au făcut ca unii epigramaști de forță să renunțe la a mai trimite lucrări, existând însă și destui nemulțumiți de actuala stare de lucruri printre cei care încă participă regulat la astfel de concursuri, dar care aleg să tacă, fie din prea mult bun simț, fie din...habar nu am ce alte motive.

Cert este că se impune o schimbare de mentalitate...Consider că e nevoie de verticalitate și de promovarea valorii conform inspirației de moment a celor care scriu pentru concursuri, în deplin respect față de tema dată - dacă tot se dă temă. În caz contrar nu facem decât să aducem mari deservicii EPIGRAMEI, în numele unor meschinării care nu ar trebui să-și găsească locul printre cei care pretind că iubesc, cu adevărat, această minunată specie literară.

Să corectăm...derapajele - soluții există, este nevoie doar de voință, de inițiativă - și pe urmă să pretindem respect și recunoaștere din partea tuturor. Altfel, am mai spus, dar repet, va fi tot așa cum a fost și - încă - mai este: adică nu...ca-n poveste!

„Est modus in rebus”... Să fim sănătoși!

Prof. Constantin MOLDOVAN